

Reseberättelse från Kapstaden, Sydafrika

World Federation of Nuclear Medicine and Biology, den tionde kongressen i ordningen, var i år 2010 förlagd till Kapstaden i Sydafrika mellan den 18-23 september.

Vi anlände till Kapstaden torsdagen den 16 september, sent på kvällen. Tidigt på fredag morgon väntade en buss utanför hotellet, där hela den svenska gruppen bodde. Nu skulle det bli en rundtur i Kapstaden. Först besökte vi Taffelberget som visade sig från sin bästa sida. Efter en hisnande tur med linbanan klev vi av högt uppe på toppen där det var totalt vindstilla och klar sikt över hela Kapstadsområdet. Fantastiska vyer!

Efter att ha vandrat runt och tittat både på vyer, blommor och djurliv och tagit åtskilliga bilder återvände vi till stadskärnan och vandrade runt i kvarteren tillsammans med vår svenskspråkiga guide som berättade om de olika ställena vi besökte. Efter det åkte vi en bit utanför staden där vi åt lunch och besökte stranden. Härlig sandstrand med stora vågor men bara ca 12 grader i vattnet.

På lördagen öppnade kongresscentret för registrering och uppsättning av postrar. På kvällen var det Welcome reception. Där serverades smakrik afrikansk mat med dryck. Nu kunde man mingla runt i utställningshallen och samtidigt lyssna till afrikansk musik och skönsång från fyra sångbegåvade herrar.

Söndagen startade upp med riktig invigning av kongressen. Därefter kunde ungefär 1000 delegater från 66 länder under veckan lyssna till ett varierat program med föreläsningar inom olika nuklearmedicinska områden. Eftersom vi på Nuklearmedicin har många tumörpatienter så blev föreläsningarna inom onkologiblocket de mest besökta av oss.

Varje dag hade man block med Clinical Medical Education (CME). Dessa handlade om allt möjligt, men vi lyssnade på de block som handlade om PET/CT inom onkologi, European guidelines for ventilation /perfusion SPECT och betydelsen av PET inför dosplanering av radioterapi och vid infektionssjukdomar hos barn.

Lunchseminarium kunde man delta i på söndag, tisdag och onsdag. Då presenterade olika företag ny teknik för kameror, bildtagning och framtida visioner och sponsrade samtidigt en lunchbox.

Många föreläsningar under veckan handlade om PET-tracern ^{68}Ga och dess stora användningsområde. Tracern är användbar för att upptäcka tumör-, infektions-, kardiolog- och skelettsjukdomar. Speciellt är den användbar till patienter som lider av neuroendokrina tumörer. Man får ett bättre upptag än vid ^{111}In Octreoscan som vi använder idag. Använder man ^{68}Ga får patienten även en lägre stråldos än vid ^{111}In Octreoscan. En annan fördel att använda ^{68}Ga är att man kan göra undersökningen samma dag som patienten får preparatet. Om man gör en Octreoscan undersökning sker det över två dagar då patienten antingen är inlagd eller bor på patienthotell. Här finns både tid och pengar att spara för kliniker och patienter.

Man kan göra en diagnostisk undersökning med ^{68}Ga för att sedan behandla patienten med ^{90}Y eller ^{177}Lu eller en kombination av de båda.

Idag ger vi patienterna terapi endast med ^{177}Lu men flera föreläsare pratade om fördelen att ge patienterna en kombinationsterapi med 50 % av de båda isotoperna vid samma terapitillfälle. Det hade gjorts en studie som visade att patientgruppen som fått en kombinationsterapi hade längre överlevnad än patienter som fått bara ^{90}Y eller bara ^{177}Lu .

Överhuvudtaget visar det sig att PET/CT har stora användningsområden inom onkologin. Både för att upptäcka tumörsjukdomar, göra en staging av en redan upptäckt sjukdom och även göra en terapiutvärdering.

För barn med infektionssjukdomar visar det sig också att PET/CT är en bra metod att använda. Ett flertal föreläsare talade om undersökningens fördelar för att hitta infektionsfokus och att denna undersökning kunde ersätta andra slags undersökningar.

Jag och min kollega deltog med en poster som handlade om patientgruppen med huvud-halstumörer undersökta med PET/CT-teknik.

På söndag och måndag morgon skulle man stå vid sin poster mellan 9.30 -10, för att kunna svara på eventuella frågor. 310 abstracts till poster var anmälda men bara 2/3 blev uppsatta. En jury nominerade 12 postrar för ett posterpris och dessa postrar skulle även visas upp på en postervandring. Tyvärr blev det ingen postervandring på den tiden som var utsatt i programmet. Posterpriset gick till Sze Ting Lee från Melbourne, Australien. Postern hade rubriken ”Correlation of ¹¹C-Choline PET, histopathology and PSA levels in prostate cancer patients undergoing neoadjuvant docetaxel chemotherapy”.

På den tillhörande utställningen, som i Kapstaden inte var så stor, fanns drygt 30 företag representerade.

Kongressen avslutades som vanligt med en sammanfattning av veckans föreläsningar , en sk Highlightföreläsning. Den hölls av John Buscombe, University of Pretoria.

De flesta presentationer hade gjorts inom området onkologi. 559 abstracts var anmälda, 41 blev nekade. Av de godkända abstracten blev 310 postrar och resten föredrag.

När kongressen var avslutad hade vi några dagar kvar innan hemresa. På dessa dagar hade vi några utflykter inplanerade. På fredagen åkte vi på rundtur. Först tog vi båt från Hout Bay och fick tillfälle att se delfiner och sälar. Det gungade bra, så det gällde att hålla i sig. Därefter åkte vi buss till Goda Hoppsudden. Efter en jobbig promenad i uppførsbacke fick vi njuta av fantastiska vyer! Lunchen intogs på ett ställe i Simon´s town där vi också fick tillfälle att titta på vilda pingviner. De har sin häckningsplats här.

På lördagen besökte vi först ett hugenottmuseum för att därefter åka till vindistriktet. Två vingårdar av olika storlek besökte vi.

På söndagen var det hemresa, men först sent på kvällen. Först hann vi med att göra en tur till Robben Island där Nelson Mandela suttit internerad ett antal år. Mycket intressant. Vi blev guidade runt på ön och i fängelset av tidigare dömda politiska fångar. Ön visade sig från sin absolut sämsta sida med starka vindar och ösregn.

Sedan återstod det inte mycket mer än att ta sin väska för att fara hem till hösten i Sverige.

Ett stort tack för att ni hjälpte till att göra denna resa möjlig!

Med vänlig hälsning

Pia Boström

Nuklearmedicin, Akademiska sjukhuset, Uppsala

